

Gümüş Prenses

Yavuz DEMİRKIRAN

Gümüş Prenses

Yavuz DEMİRKİRAN

Uzak bir krallıkta, Prenses Aria tepedeki bir şatoda yaşırdı. Belinden aşağı uzanan, ay ışığı gibi parlayan uzun gümüş saçları vardı. Mavi gözleri şefkatli, gülümsemesi yumuşacıktı. Onu gören herkes, 'Ne güzel saçlar!' derdi. Ama Aria, insanların görünüşünden fazlasını görmesini isterdi.

Aria sadece güzel değildi. Cesur ve iyi kalpliydi. Kraliyet bahçıvanlarına tohum ekmelerinde yardım ederdi. Köydeki çocuklara hikâyeler okurdu. Hatta yüksek bir ağaçtan kaybolmuş bir kedici kurtarmıştı. 'Saçların çok güzel,' derdi köylüler. 'Ama iyiliğin daha da güzel.' Aria gülümserdi, ama yine de onu gerçekten görüp görmediklerini merak ederdi.

Gri saçlı, koyu mor cüppeli krallık büyükleri sık sık şatoya gelirdi. 'Gümüş saçların bir armağan,' derlerdi Aria'ya. 'Ama gerçek güzellik iyi bir kalpten ve cesur bir ruhtan gelir.' Aria başını salladı. Sadece parlayan saçlarıyla değil, cesaretiyle hatırlanmak isterdi. Karanlık bir gecenin onu yakında sınavacağını ise hiç bilmiyordu.

Bir akşam, güneş batarken krallığın üzerine tuhaf bir karanlık çöktü. Bu normal bir gece gibi değildi. Ay ve yıldızlar kayboldu. Fenerler söndü. Köy karanlığa ve sessizliğe gömüldü. İnsanlar korku içinde evlerine sindi. 'Ne oluyor?' diye fısıldaştılar. Aria da korktu, ama yardım etmesi gerektiğini biliyordu.

Aria küçük çantasını kaptı ve dışarı çıktı. Karanlık yoğundu, ama gümüş saçları hafifçe parlamaya başladı. Saçları soluk bir ışık saçarak köye doğru yürüdü. 'Köylüleri bulmalıyım,' dedi. 'Yardıma ihtiyaçları var.' Acele ederken bir çalıdan gelen küçük bir ses duydu. Titreyen, kaybolmuş bir kedi yavrusuydu.

Aria diz çöküp kedi yavrusunu nazikçe kucağına aldı. 'Endişelenme, küçüğüm,' dedi. 'Seni eve götüreceğim.' Kedi yavrusunu sıkıca tutarken gümüş saçları daha da parladı. Yavru titremeyi bıraktı ve mırıldandı. Aria gülümsedi. 'Şuna bak! Birine yardım ettiğimde saçlarım parlıyor.' Kedi yavrusunu çantasına koydu ve yoluna devam etti.

Köyde insanlar meydanda bir araya toplanmıştı. 'Hiçbir şey göremiyoruz!' diye bağırdı küçük bir çocuk. 'Korkuyorum!' Aria onlara doğru koştu. 'Korkmayın,' dedi. 'Ben buradayım.' Saçları sıcacık parlayarak endişeli yüzleri aydınlattı. 'Prenses Aria!' diye sevindiler. 'Saçların parlıyor!' Aria mutlu oldu. Ama yapılacak daha çok şey vardı.

Ahşap bastonlu yaşlı bir kadın, 'Prenses, torunum kayıp,' dedi. 'Keçimizi aramaya gitti ve dönmedi.' Aria başını salladı. 'Onu bulacağım.' Meleme sesini takip ederek yakındaki bir tarlaya gitti. Ağlayan küçük bir çocuk ve keçisi vardı. 'Kayboldum!' dedi çocuk. Aria elini tuttu. 'Işığımı takip et,' dedi. Saçları parlak bir şekilde parladı.

Aria çocuğu ve keğiyi köye geri götürdü. İnsanlar etrafında toplandı ve saçları bir fener gibi parladı. 'Herkesi güvenle eve götürmeliyiz,' dedi. Köylüler başlarını salladı. 'Işığını takip edeceğiz, Prenses.' Böylece Aria karanlık sokaklarda yürüdü, gümüş saçları parlıyordu ve insanlar onu takip etti. Bazıları onun ışığıyla yeniden yakılan fenerleri taşıyordu.

Yürürlerken Aria daha çok ses duydu. Bir yavru köpek bir arabanın altında sıkışmıştı. İki çocuk bir duvarın arkasına saklanmıştı. Aria yavru köpeği kurtardı ve çocukları teselli etti. Her iyilikle saçları daha da parladı. 'Saçların bir yıldız gibi!' dedi küçük bir kız. Aria gülümsedi. 'Onu parıl parıl yapan iyilik,' dedi. 'Ve siz hepiniz çok cesursunuz.'

Kısa süre sonra bütün köy Aria'yı takip ediyordu. Saçları o kadar parlak bir şekilde parlıyordu ki bütün meydanı aydınlatıyordu. Koyu mor cüppeli büyükler öne çıktı. 'Prenses,' dediler, 'büyük bir cesaret ve iyilik gösterdin. Işığın hepimize yol gösteriyor.' Aria'nın kalbinde sıcak bir duygu belirdi. Sonunda anladı: gerçek güzelliği başkalarına yardım etmekten geliyordu.

Aria herkesi şatoya götürdü; ateşler yakıldı, battaniyeler paylaşıldı. Her köylünün sıcak bir yerde uyumasını sağladı. Kayıp kedi ve köpek yavrusuna yuva buldu. Küçük çocuk keçisine sarıldı. 'Teşekkürler, Prenses,' dedi herkes. Aria gülümsedi. 'Sizin cesaretiniz de yardımcı oldu,' dedi. 'Bunu hep birlikte başardık.'

Ertesi sabah güneş doğdu ve karanlık kayboldu. Krallık güvendedeydi. Köylüler Aria'ya teşekkür etmek için toplandı. 'Gümüş saçların çok güzel,' dediler, 'ama hatırlayacağımız şey iyiliğin ve cesaretin.' Aria'nın yüzü ışıldadı. Artık gerçek güzelliğin içten geldiğini biliyordu. O günden sonra gümüş saçlarını gururla taşıdı; sadece parlaklığı için değil, başkalarına getirdiği ışık için.

Büyükler sıcacık gülümsedi. 'Büyük bir ders öğrendin, Prenses,' dediler. 'Güzellik solar, ama iyilik sonsuza dek sürer.' Aria başını salladı. Gümüş saçlarına gün ışığında baktı. Şimdi parlamıyordu, ama birine yardım ettiğinde hep parlayacağını biliyordu. Bu da onu her türlü iltifattan daha çok mutlu ediyordu.

Aria her gün halkına yardım etmeye devam etti. Bahçeler dikti, hikâyeler okudu ve kaybolan hayvanları kurtardı. Ay parlak bir şekilde parladığında gümüş saçları hafifçe parlıyor ve herkese gerçek güzelliğin iyi ve cesur bir kalpten geldiğini hatırlatıyordu. Krallık mutlu bir şekilde yaşadı; prenslerinin güzelliği kadar iyi kalpli olduğunu biliyorlardı.

Böylece Prenses Aria'nın gümüş saçları bir umut simgesi oldu. Çocuklar, 'Büyüyünce Prenses Aria gibi iyi ve cesur olmak istiyorum,' derdi. Aria da en büyük sihrin başkalarını önemseyen bir kalp olduğunu bilerek gülümserdi. Son.